

Մկրեանի վերահայեցողութեամբ: Նոյա՞ծ են եւ մի քանի աշխարհաբար տպագրութիւնք Զմիւռնիայ, Նիւ Եօքը կայլն բոլորն էլ բողոքական ընկերութեանց ձեռքով եւ նոցա խմբագրութեամբ եւ իւրաքանչիւր անգամ յունարէն ընտրելի համեմատութեամբ:

Այսպէս ուրեմն Աստուածաշնչի բազմաթիւ հրատարակութիւններից միայն մէկն է իսկապէս ս. Էջմիածնի նախաձեռնութեամբ կատարուած եւ այն օտար հոգի վերայ, թէպէտ եւ օտար տպագրութիւններն էլ երբեմն կատարուում էին նաեւ ս. Էջմիածնի դիտութեամբ և նպատակներով, ինչպէս օրինակ Պ. Բուրգի հրատարակութիւնը, որի համար ընդլիական ընկերութեան վարչութիւնը պաշտօնապէս դիմելով դարուս սկզբին հայոց Հայրապետին օժանդակութիւն էր խնդրել տպագրուելի Աստուածաշնչի համար, որ եւ ուղարկել է բաւական դրամ, ինչպէս այդ երեւումէ մեր ձեռքը գտնուած գրագրութիւնից ու բաժանորդագրութիւնից, սակայն այդ բոլոր հրատարակութիւնները կատարուելով Էջմիածնից դուրս կրում էին մասնաւոր հրատարակութեան դրոշմը եւ նոցա խմբագրութիւնը հեռի էր ցանկացածից: Իսկ ոչ մի անգամ տակաւին հրատարակուած չէ Մայր Աթոռի տպարանում հայրապետական անդամիջական հոգացողութեամբ:

Ազգիս արդեան վեհ. Հայրապետը որոշել է Մայր Աթոռի տպարանում տպագրել ս. Գիրքը եւ վերջապէս հայ ժողովրդի ձեռքը Էջմիածնատիպ Աստուածաշնչունչ տալ զիւրազին և մատչելի:

ԳՆԻՌԴԱՆ ԵՐԷՑ

Օր մը աշխարհականի կնիկ մը կերթայ հարսնքտուն, ինք բաւական խորոտիկ կեղնի. բայց տեղչնն տար որ նստի. կը տեսնեն որ դիւղին իրիցկին կուգայ, քարթաթոշ բան մը, կեղնեն կանեն կը բերեն ատ իրիցկին կը նստեցնեն, մեր աշխարհականի կնիկ զատիկա տեսնելով կը լցուի. կուգայ իր տուն կը դնէ իր էրկան վրայ թէ. էրեց պիտի եղնիս՝ ապա թէ ոչ քեզ կնկութիւն չեմ ընել. կնիկ, դու բու Աստուած, ես կարդալ չեմ գիտեր, ինչպէս էղնիմ էրէց, որո՞ւ մօտ էրթամ, զիս չեն օրհնի. չէ, մարդու մօտ մի

երթայ ես զքեզ կօրհնեմ. քիչ մը բէդ գլուխ կուլիկ կը
 շինէ. կերթայ երկու երեք պառաւ, քանի մը միջավարի
 կնիկ և մէկ երկու ալ աղջիկ կը բերէ. էրկան գլուխը կը
 բանան ու աղօթք կընեն. ո՛վ խնդրակատար Ասվարա-
 ծին և վտակ երես սըրբ Աղբերիկ, Երուսաղէմ, Էջմիա-
 ծին. ձեզի կը կանչենք ու ասիկը մըզի էրեց կօրհնենք.
 դուք օրհնեցիք՝ մեքալ ընդունեցինք կըսեն, ու իրենց
 հացը ուտելով կը թողուն երթան. մարդը բան չգիտէր.
 ի՞նչ ընէ. կընկան խօսքով կեխէ հեռու գիւղ մը կերթայ
 երիցութիւն ընելու. եկեղեցւոյ մէջ քիթն ու վեր բան մը
 կըսէ, Աւետարանի ատեն բան մը կը կարդայ. Դաւթ
 մարդարէն ասաց. և ասաց և ասաց և ասաց. կէս ժամու
 չափ կանցնի՝ դեռ և ասաց և ասաց. դռնն
 ետև ծնկան եկող պառաւ մը. քա կարած պատանք. ա-
 սաց և ասաց՝ ի՞նչ ասաց կըսէ. ես կիճամ (գիտեմ) ի՞նչ
 ասաց, Աստուած անիծէ զքզի ու զիս օրհնողները. ա-
 սաց, ի՞նչ ասաց. ու հատ տեղէն իբր խռովելով ուրիշ
 գիւղ մը կերթայ իրիցութիւն ընելու. ինչ մարդ կը
 մեռնի՝ երթամ ու դամ հինած էնեմ երթամ ու դամ հի-
 նած էնեմ կսէ ու կը ասանէ թաղէ. ռէսի տղէն կը մեռ-
 նի. երթամ ու դամ հինած էնիմ, երթամ ու դամ մասրա
 յիւամ (լեցնեմ) կըսէ. ահա, աւել պակաս կըսէ մեր էր-
 էց, վարդապետ մը կուգայ ու կերթան գանգաղին, թէ
 աղէկ ու վատ կը կարգայ մեր էրեց. մըզի կըսէր երթամ
 ու դամ հինած էնիմ, մեր ռէսի տղին ըսեց երթամ ու
 դամ հինած էնիմ. երթամ ու դամ մասրա յիւամ. վար-
 դապետ կըսէ ձեր երիցու պաաիւ դուք չէք ճանչնար, ձեր
 երիցու մօրքի մագերէն եթէ մէկ հատ ալ ձեր տներ
 գտնուի՝ Աստուած անտան պակսութիւն չտայ, զասիկայ
 լսելով եկեղեցւոյ մէջ մարդուն վրայ կը լեցուին ու չէ
 թէ մենակ մօրուք, ապա պեխերն ու գլխու մագերէն ալ
 կը քակին ու մաղ մը չեն թողուր. մարդը ադ տեղէն
 պրծնալով կը փախչի իր տունը կուգայ եւ կուխտէ որ
 անգամ մալ կնոջ խօսքով երիցութիւն չընէ: